

પ્રલયે હૈં ભારેફતકે
નીચાહોંકે સામને;

ધુંધટ ઉલટ દીપ્ત હૈયે
ઉત્તરે કલામને.

ખઝીનએ ભારેફત,

યાને

ઘનતેખાએ અઝીઝ.

ઉરદુ ઝખાંનકી ચીદા દરદ આમેઝ ગઝલૈં
ગુજરાતી હુરશેમે.

ઝખાનેવાલે આર પ્રસીદ્ધ કરનેવાલે
મુન્શી અબ્દુલ અઝીઝ કુતુબશરૌશ

પાનકોર નાકા—અહમદાબાદ.

ગ્રાંથી બાર. (યે કીતાબ રજીસ્ટર હે) કાપી ર૦૦૦
દિ. સ. ૧૩૩૬ ઇ. સ. ૧૯૧૮

Printed by Motilal Ganpatram in
The MANHAR Printing Press
Pankor Naka—Ahmedabad.

કીંમત ૦-૨-૦ દા આના.

ખઝીનએ મારેફત—ઈનતેખાએ અઝીઝ.

ગઝલ જલાલી.

નજુદા મય તુજસે ન દુરતુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ,
 હય યે કુરબો વસલકી ગુફતગુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 કભી દરદે આહકી બેકલી કભીયે કુગાં હય કે બાંચલી,
 કભી હાય હય કભી શોરેહુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 કભી કુમકા શોર સુના ઉઠા કભી લનતરા નીકી દી નીલા,
 કભીકી અલસતકી ગુફતગુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 કભી રખે અરેનીથી તુરપર કભી રહમતેં થી ઝુંદુરપર.
 કભીથી કલીમસે ગુફતગુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 કભી દેરમે કભી કાઅબેમે કભી અરશપર કભી ફરશપર,
 હે તેરા ઝુંદુર હય તુહીતુ તેરી શાન જલ્લ જલાલેહુ;
 બનુ' જસસે મસતે અખસત મય રહુ'નેસતીસેં જો મસત મય
 વો પીલા શરાબ કરમસે તુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 હુઈ દુર પ્રીકર બઈદ સળ કહા નહનો અકરખ તુને જખ
 તો પુકાર ઉઠીયે રગે ગુલુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;
 કભી લુતફ શેખપે દમખદમ કભી ખીર હમનકી તરફ કરમ
 કભી દોનો ખવાર હઐ' કુખકુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ,
 યે તેરા જલાલીયે મુખતીલા કરે કયા ગીલા તેરે હીજરકા,
 ઉતર આયા અરશસે દીલમેં તુ તેરી શાન જલ્લ જલાલુહુ;

ગઝલે અકબર.

કહાં લે જાઉ દીલ દોનોં જહાં મેં ઇસકી મુશકીલ હય;
 ઇધર પરીયોંકા મજમા હય ઉધર હુરોંકી મેહશીલ હય,
 ઇલાહી કયસી કયસી સુરતેં તુને બનાઈ હઐ',
 હરએક સુરત કલેજેસે લગા લેનેકે કાખીલ હય;
 હઝારો દીલ મસલ કર પાઉસે ફુકરાકે યુ' બોલે,
 લો પેહલાનો તુમહારા ઇન દીલોંમે કોનસા દીલ હય;

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૪૩૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ દંતોષાલે અર્ચ

વિષય ૨૬૬૮ : ૬૨. ૬૬૮

મેરી તુરખતપે એક ઠોકર લગાઈ ઝોર ફરમાયા,
 કીયામત આ ગઈ ઉઠસોને બાલે કયસા ગાફીલ હંય.
 મેરા દીલ લેકે શીશે કીતરેહ પથ્થરપે દે પટકા,
 મેં કેહતા રેહગયા અલીમ મેરા દીલ હંય મેરા દીલહંય;
 લગાતા હંય યે છુરીયાં કોનસા નાઝુકબદન કાફીર,
 કે બીગમીદ્વાહ બીસમીદ્વાહ શોરે ઝખમે બીસમીલ હંય;
 સવાલે બોસાપર કયું ઝીડકીયાં દેતે હો અકબરકો,
 ફલા તનહર કલામુદ્વાહમેં અઝબેહરેં સાઈલ હંય,

ગઝલ.

ઈલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા,
 તુમ અછછાકર નહીં સકતે મય અછછા હો નહીં સકતા;
 અલી મરબુકગા જીનેકેતાને ફીરન તુમ દેના,
 યે તાને વો સુને જીસસે કે અયસા હો નહીં સકતા.
 તુમેં યાહું તુમહારે યાહને વાલોંકો ભીયાહું,
 મેરા દિલ ફેરદો મુજસે યે ઝગડા હો નહીં સકતા;
 દમેં આખીર મેરી બાલીપે મજમા હંય હસીનોકા,
 નઆના અયકઝા ઈસ વકત પરદા હો નહીં સકતા;
 જો તુમ યાહો વોહો જાએ યે હંય અદ્વાહકી કુદરત,
 જો મય યાહું તો ફરમાઓ કે અયસા હો નહીં સકતા;

ગઝલે જલાલી.

ફનાંકા જામ અયસાકી મય પીપીલું તુ ભરભરદે,
 બકાકી મયસે આંખેં મીસલે નરગીસ મસત કરકરંદે;
 નીરાલા હંય તુ અય મબલા નીરાલી હંએં તેરી શાને;
 કીસીકો ખાકકી ઢેરી કીસીકો સંગે મરમરદે;
 ખુરા કે શાહને મેરાજમે યેકી દુઆ હકસે,
 અતાકર વો કદમ આ વાઝ ચલને મેં જો ફરફરદે;
 ઈલાહી રવઝએ ખયરૂલ વરાપર જખ મેં જા પોંહયું,
 ખરંગજે ગરદીશે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સર સરદે;
 કહા જીખરીલસે હકને દમેં મીલાદે પયગમખર,
 મેરે મહબુબકી આમદકાતુ પયગામ ઘરઘરદે;

સદાએ રહી હય દમ બદમ હુકે ખીયા ખાંસે,
અજલ કબરોંમે લાશે મરને વાલોંકી તુ ધરધરદે;
જલાલી હય અજબ ઉસકાદીરે કઈયુમકી કુદરત,
કીસીકો તાજે સુલતાની કીસીકો લીક દરદરદે;

ગઝલે અમીર.

ફનાં કયસી બકા કયસી જબ ઉસકે આશનાં ઠેર,
કલી ઇસધર મેં આઠેરે કલી ઉસ ધરમે જા ઠેર;
મોહમદ મુસતફાકો હઝરતે યુસુફસે કયા નીસબત,
વો મતલુબે ઝુલેખાથે ચે મહબુબે ખુદા ઠેર;
ફનાં ફીલાહ જબ હમ હો ગયે તો બસ હમી હમથે,
કલી બનદે બને અપને કલી અપને ખુદા ઠેર;
હકીકત ખોલદી આઈનએ વેહદતને દોનોંકી,
નતુમ હમસે જુદા ઠેરે નહમ તુમસે જુદા ઠેરે.
વહાં એક બે નીયાઝી ઝોર વહાં લાખો તમનનાંએ;
ચોલા પરવા સરાસર હમ સરાપા મુદદુઆ ઠેરે,
સદે આરાસતા હોને લગી જબ એહલે મેહશરકી,
જમાકર એક દુકડા હસરતોડા હમ જુદા ઠેરે;
અમીર આયા જો વકતે બદ તો સબને રાહલી અપની,
હઝારો સેંકડો મેં રનજો ગમદો આશનાં ઠેરે;

ગઝલે હસન.

કોઈ બકર રસુલે પાકસે મેરી ખબર કરદે,
ગમેં કુરકત નહી ઉંડતા હય પથ્થરકા જુગર કરદે;
હમારી ચે શમે પુરકત ઇલાહી હોગી કબ આખીર,
ખોહોત બેચેન દિલ હય યા ખુદા જલાલી સહર કરદે.
શહનશાહે મદીનાં જલ્દ અબ હમકો તલબ કરલેં,
હમારી આહમે ખાલીક અગર પયદા અસર કરદે;
મેં ઝાડુ અપની પલકોં સે ખુદાયા ખાક ગલીયોંકી,
મદીને મેં કહી મેરા ઇલાહી તુ ગુઝર કરદે;
અતાકી હય મોહમદકો ઇલાહી તુને સબતાકત,
અગર ઝરરે કો આહ પલમે વોરશકે કમર કરદે;

હસન જાએ મદીને કો અલી પલ ભરમેં અયદાજી :
હમારે હાલ પરલી લુફતસે એકદમ નજર કરદે;

ગઝલ આકીર.

ઇધર દીલમેં તરાબુ ઉનકે પયકાં હોતે જાતે હયેં,
ઉધરપુરે દીલે આશીકકે અરમાં હોતે જાતે હયેં;
મીલીહય ઇસકદર લગજત મેરી જાં શોરે ઉલફતકી,
કે અબ હરજખમપર ખાલી નમકદાં હોતે જાતે હયેં,
મેં સદકે આજકલ કીસમત બદલ જાને કોહય શાયદ,
બક્ષાઓં કે કીસીસે એહદો પયમાં હોતે જાતે હયેં;
ગીરેખાં ધજ્જયાં હોતાહય દામન પુરઝે પુરઝે હયેં,
બહાર આનેકો હય વેહશતકે સામાં હોતે જાતે હયેં.
યે કીસકા અકસે રૂખ દીલમેં ઉતર આયા શબે હીજરાં,
હમારે દાગે દીલ મેહરં દરખશાં હોતે જાતે હયેં;
ઇલાહી આજ નીકલા હય કીધરસે ચાંદ ગરદું પર,
શીકાયત પર હમારી વો પરેશાં હોતે જાતે હયેં.
લલા કયા કદરો કીમત ગવહરે મઝમુકી હો આકીર,
સુખનવર કોડીયોં કે મોલ્લ અરઝાં હોતે જાતે હયેં;

ગઝલે આસીફ.

અગર હો ઇમિતેહાં દેખેં નીગાહે ચાર કયસી હય,
નહી માલુમ વો કસતી હુઈ તલવાર કયસી હય;
મુજેહ કીસ વેહમમેં ડાલા હય યે શુફતાર કયસી હય,
લખોપર મુસકુરાહટ સી દમેં ઇકરાર કયસી હય.
ચુરાતે હયેં જો અપની જાન અય કાતીલ વો કયા જાને,
તેરી ખીચતી ચમકતી કાટતી તલવાર કયસી હય;
લીયે હયેં દોહી બોસે મયને ઇસપર કયું ખીગડતે હો,
યે દેખો સુરખ હોકર જીનતે રૂખસાર કયસી હય.
મુજસે ચાહતે હયેં દાદ ઇસકી વો યે ફરમાકર,
કહો ઇનસાફસે તુમ સોહબતે અગીયાર કયસી હય,
નઝાકતકે બહાનેસે તો મુજતક આ નહી સકતે,
મેરી આંખોંમેં તુમ ફીરતે હોયે રફતાર કયસી હય.

ગીરી પહાડી હઐં આંહે ઠાંકરે ખાતી હઐં ફરીયાદે,
 ચેરાહે આલમે ખાલા બીનાં હમવાર કયસી હય;
 ઉસે આસીફકા ગમહય ઓર આસીફકો ચે બેતાબી,
 હરેકસે પુછતા હય હાલતે ગમખાર કયસી હય.

ગઝલે શાધર.

ચે કયસે ખાલ બીખરે હઐં ચે કયું સુરત બની ગમકી.
 તુમહારે દુશ્મનોં કો કયા પડીથી મેરે માતમકી;
 પસે પરદા લીતો મોહલત નહી મીલતી કોઈ દમકી,
 નીગાહે ચારકી બીજલી ઈધર તઠપી ઉધર ચમકી.
 જીગરમેં દરદ હય દીલ મુઝતરીખ હય જાન બેકલહય,
 મુજેહ ઈસ બેખુદી મેંલી ખખર હય અપને આલમકી;
 બસ અબ દેખા નહી જાતા હમારા દમ ઉલજતા હય,
 શરારત દેખ લીજે આપ અપની જુલફે પુરખમકી.
 ઉદુ જીસતરહ તુમકો દેખતા હય હમ સમજતે હઐં,
 છીપાવો લાખ તુમ છીપતી નહી હય આંખ મેહરમકી;
 નઝર મીલતેહી વોસાગીર પીલાએ વાહ કયા કેહનાં,
 છકા બેઠાં હું કબસે ખેર હો સાફી તેરે દમકી.
 તુમહેલી કુછ ખખર હય કયા ગુઝરતી હય ગરીબોંપર,
 યહાં તો આહસે પુરસત નહી મીલતી કોઈ દમકી;
 મઝા ઈસમેહી મીલતા હય નમક છીડકો નમક છીડકો,
 કસમ લેલો નહી આદત મેરે ઝખમોં કો મરહમકી.
 કહી ભુલેસે મયને છુ લીયાથા આગઈ શામત,
 ઈસીપર બલપડા હય કયું હમારી જુલફે ખરહમકી;
 કહાં જાનાં હય થમ થમ કર ચલો ઇતનીલી કયા જલકી.
 તુમી તુમ હો ખુદા રખમે નઝર પઠતી હય આલમકી,
 વો રોયા શરમે ઈસ યાંસે કીયામતપર કીયામતથી,
 દીખાદી શાન અશકોને મેરે દામાને મરીયમકી;
 કોઈ અયસા હો આઈનાં કે જીસમેં તુ નઝર આએ,
 ઝમાને ભરકા જુટા કયા હકીકત સાગીરે જમકી.
 ઘટાઐં દેખકર બેતાબ હય બેચેન હય શાધર,

તેરે કુરખાન ઓ મુતરીળ સુનાંદે કોઈ મોસમકી, :
ગઝલે રોશન.

ઝમાનાં છાન મારા હે યે દુન્યાં દેખી ભાલી હય,
ન કોઈ હય ખુશી ખુરરમ ન કોઈ ગમસે ખાલી હય;
ઝમાનાં તુજપે મરતા હય ઝમાનાં તેરા શયદા હય,
ખુદાને શકલ તેરી નુરકે સાંચે મેં ઢાલી હય.
કીસીકી કમસીની કેહતી હે મુઝસે દેખતા કયા હય,
અલી થમજાં ઝરા દમલે કીયામત હોને વાલી હય;
કીસીકે દીલકો છીના હય કીસીકે દીનો ઇમાં કો,
તેરી જો ખાત હય અલીમ ઝમાનેસે નીરાલી હય.
ઉઠુસે તુમ નહી મીલતે મુજેહ કયું કર ચંકી આઝે,
ઉસીકે કેહને સુનને સે છુરી મુજપર નીકાલી હય;
કીસીકી જુલફેં નાંગન છેડકર મય હાત મલતા હું,
કઝા ગોયાંન આઈથી ઝખર ફસતી ખુલાલી હય.
કભી વાદે પે આઝે હો તો દીલમેં યાદ કર લીજે,
દીલે રોશનકી કીસદીન આપને હસરત નીકાલી હય;
ગઝલે જલાલી.

સાફ મય હક ખાત કે હંદું કયા નઝર આયા મુજેહ,
શીશઝે દીલમેં તેરા જલવા નઝર આયા મુજેહ;
કયા કલીસા કયા હરમ કયા ખુલહ કયા અરશે ખરી.
જુસ તરફ દેખા તેરા જલવા નઝર આયા મુજેહ,
કયા કરમ કયા ફેઝ તેરા હય કે મોજે લુતફસે;
હર તરફ રેહમતકા એક દરીયા નઝર આયા મુજેહ,
કેહરહી હય ખીલવતે દીલસે યે પુતલી આંખકી.
તુજમેં આજ એક નુરકા પુતલા નઝર આયા મુજેહ,
નામકો મય બન ગયા એક આરીફે કામીલ મગર;
દારે ફાનીકા ન લેહ અસલા નઝર આયા મુજેહ,
તુજમેં અયસી તાબ હય અય ખાદશાહે લમચઝલ.
માહતાબ આઝે તેરે ઝરરા નઝર આયા મુજેહ,
ઝાહીદો શાને અહલ ઓર શાને અહમદ એક હય;

હાં ફક્ત એક મીમકા પરદા નઝર આયા મુજેહ,
 ઉઠ ગએ સા તોં ફલક કે પરદે જસદમ આંખસે.
 દીલકે પરદે મેં તુંખે પરદા નઝર આયા મુજેહ,
 જસ તજલ્લીપર હુવે બેહોશ મુસા તુરપર;
 અય જલાલી દીલમેં વો જલવા નઝર આયા મુજેહ;
 ગઝલે દાગ.

યા ખાખ મોઘનુંદીન. ચીસ્તી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 વાકીફે રાઝે ખફીવો જલી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 આગાહહો મેરે હાલસે તુમ ગુમ કરદા ખીરદ હું હોશમેં ગુમ,
 દુશ્મન હઐં પએ આઝાર દહી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 ફરીયાદ તુમીસે હય મેરી તકલીફ સહી કયસી કયસી,
 હો દાદ તલબકી દાદ રસી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ;
 મું અયશો તરબને ફેર લીયા દીન રાતકે ગમને ઘેર લીયા,
 સખ દુર હોં મેરે રનજે દીલી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 સીનાં હો મેરાં ખુમ ખાનએ ઇશક દીલ ઓર જગર પરવાનએ ઇશક
 અય આશીકે ઝારે ખુદાઓ નખી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 લાઇ હય મુજેહ ઉમમીદે કરમ ઇસ ખાકકી ઇસ દરકી હય કસમ
 આયા હું પએ હાજત તલબી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 કયા મેરી ઝબાં કયા મેરા બયાં મય હેય મદાં તુમપર કુરબાં
 કેહતે હઐં મલક બી તુમકો યેહી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ
 યે દાગ કહાંતક રનજ સહે તુમસે ન કહે તો કીસસે કહે
 તુમ આલે નખી અવલાદે અલી સુલતાનુલ હીનદ ગરીબ નવાઝ

ગઝલે મુસનફા.

કરૂં કીસ ઝબાંસે તેરી સનાં તેરી શાન જહ જલાલુહુ,
 ખહમા સીકત હય તુ અય ખુદાતેરી શાન જહ જલાલુહુ;
 કોઇ હોવે તેરા શરીફ કયા તેરી શાન જહ જલાલુહુ
 યેહી લમ યત્તીદસે મુજેહ ખુદા તેરી શાન જહ જલાલુહુ
 કહી તેરા નામ કલીમ હય કહી તુજસે માહદોનીમ હય,
 કહી હે તું યુસુફે મેહલકા તેરી શાન જહ જલાલુહુ,
 કબી રીનદકા તુ રફીક હય કબી શેખ કાતુ શફીક હય,

કબી કુદ સીયોમેં તેરા પતા તેરી શાન જહ જલાલુહું.
 ને ખુતેકે રૂખપે ચે નુર હય તેરા અદનાં સાચે 'હુંદર હય
 ચે તો એક તેરા હે મોજા તેરી શાન જહ જલાલુહું.
 તેરી શકલ મુર આદમી તેરી સનઆ ખલકતે આદમી,
 હે તુજસે સખકે તો વાસતા તેરી શાન જહ જલાલુહું.
 કોઈ કેહતા હય તુજે યસરખી કોઈ નામ લેતા હય અહમદી
 કહી તુ ખુદા કહી મુસતફા તેરી શાન જહ જલાલુહું.

ગઝલે જલાલી.

રસુલુલ્લાહકે રવઝેપે ને મેહમાન હોતે હએ,
 તસદ્દુક ઉનપે હુરેં ઓર મલક કુરખાન હોતે હએ,
 નઝર આતી હે રોયામેં નુખવતકી ઝીયા જીનકો,
 વોશાને અમખીઆઈ દેખકર હયરાંન હોતે હએ.
 વો લે લેતે હએ મરતેહી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
 અઝલસે ને કે મોમીન સાહીબે ઇમાંન હોતે હએ;
 હઝારોં હએ તસદ્દુક ઉસ શહનશાહે રીસાલત પર,
 હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરખાન હોતે હએ
 હમેં ખસનેદે અય શોકે અહમ અખ અપની ખસતીમેં,
 કે ખસતી છોડ કર હમ બે સરો સામાન હોતે હએ;
 શબ્દે મેરાજ થાયે અરશીયોંમેં શોરો ગુલ ખરપા,
 અહદકે આજ અહમદ અરશપર મેહમાંન હોતે હએ.
 ગમેં આલે નખીમેં જીનકે દીલ રોતે હએ ઓર આંખેં,
 જલાલી ઉનકે નાલોંસે બપા તુફાન હોતે હએ;

ગઝલ નાંમાલુમ.

સીતમસે ખાઝ આઝલીમ કીયામત હોનેવાલી હય,
 ખપેશે દાવરે મેહશર અદાલત હોનેવાલી હય;
 હમારે ઈશકકી દુનયાંમેં શોહરત હોનેવાલી હય,
 કીસી માશુક કમ સીનકી શરારત હોનેવાલી હય.
 કીસીકે હુસને રોઝ અફઝૂંકી શોહરત હોનેવાલી હય,
 સલલ બયઠો નઝર ખાઝો કીયામત હોનેવાલી હય;
 ખદંગે નાઝકા મુસ્તાક દીલખી હય જીગરખી હય,

સીતમંચે હય કે દોનોમેં રીકાબત હોનેવાલી હય.
 ન હુકરાકર ચલો હર હર કદમપર અયસી શોખી સે,
 તુમહારી આલસે બરપા કીયામત હોનેવાલી હય;
 લીયે શમશીરે ખુરરાં આજવો મકતલમેં આતે હએં,
 મુબારકબાદ મુસ્તાકો શહાદત હોનેવાલી હય.

ગઝલે અમીર.

સુદ્દીયોંમેં હું નરીનદોં મેં ન મય ખારોંમેં હું,
 અય ખુતો બનદા ખુંદાકા હું ગુનેહગારોંમેં હું;
 ચે તો મય કયુંકર કહું તેરે ખરીદદારોંમેં હું,
 તુ સરાપાનાંઝ હય મય નાંઝ બરદારોં મેં હું.
 જાનપર સદમા જુગરમેં દરદ દીલકા હાલગાર,
 ઘરકા ઘર ખીમાર કીસ કીસકે પરસતારોં મેં હું;
 તુમેરે જુરમોંકો બખશે યા ન બખશે ઇખ્તેયાર,
 મય બહર સુરત તેરા બનદા ગુનેહગારોં મેં હું.
 છેડ દેખો મેરી મયત પર જો આએ ચે કહા,
 તુમ વફાદારોંમેં હો યા મય વફાદારો મેં હું;
 કીસ તરા ફરીયાદ કરતે હએં બતા દો કાયદા.
 અય અસીરાંને કફસ મય નવ ગીરફતારોં મેં હું.
 વો ફરીશમેં શાને રેહમતને દીખાએ રોઝે હશર,
 ચીંખ ઉઠા હર બે ગુનાં મયલી ગુનેહગારોંમેં હું;
 હાયરે ગફલત નહીં હય આજતક અપની બખર,
 કોન હય મતલુબ મય કીસકે તલબગારોં મેં હું.
 બે ગુનાં હોં મેં ચલા આહીદ જો ઉસકો હુંડને,
 મગ ફીરત બોલી ઇધર આ મય ગુનેહગારોં મેં હું,
 નાંતવાની સેહે તાકત નાંઝ ઉઠાનેકી કહાં,
 કેહસકું કયુંકર મે તેરે નાંઝ બરદારોંમેં હું.
 પુલમય કુલોંમેં હું કાંટા હું કાંટોમેં અમીર,
 યાર મેં યારોંમેં હું અધ્યાર અધ્યારોંમેં હું;

ગઝલે જલાલ.

ઉનકા ઉધર ન આનાં ગમઝે ઇધર અજલકે,

ઘોર અપની શખ ગુઝારી વો કરવટે' બદલકે;
 સીનેકી કુછ ખખર લો બચઠો ઝરા સંભલ કે,
 દેખો કહાં દુપટ્ટા ચોંહયા કહાંસે ઢલકે
 અંગડાઈયાં કીસીકી કયા ઈસકો યાદ આઈ,
 દીલ રેકુ ગયા હમારા હો હાત કયું ઉછલકે,
 વો શોખ વસલકી શખ મન મનકે મુજસે રૂઠા,
 ખીગડા હુવા મુકદ્દર ખીગડા સંભલ સંભલ કે.
 સોકર ઉઠેહો તુમ કયા એક હશરસા હય ખરખા,
 ફીતનાયે કયસા બગા દેખો તો આખેં મલકે;
 શોક ઉસકે દેખનેકા સીનેસે લેહી નીકલા,
 બદરાહ હો ગયા દીલ આંખોકે સાથ ચલકે.
 તોખા કાહય જલાલી અદલાહહી નગેહખાં,
 શીશે હુકે લખાલખ જામેં શરાખ છલકે;

ગઝલે અનસર.

તેરે હીજરમેં મેરે સુસતફા નહી દીલકો મેરે કરારહય,
 મુજેહ શકલ અપની દીખાદે તુ મેરી જાન તુજપે નીસારહય;
 નહી નેકી મુજસે હુઈ ઝરા મય હમેશા કરતા રહા ખતા,
 મેરે કાર ખીગડે તુદે બના તુશફીયે રોઝે શુમારહય.
 તુજેહ ખલક કરતી નગરખુદા નખુદાઈ હોતી અયાંઝરા,
 યે જુહુર હય તેરી આતકા તેરે દમકી સખયે બહારહય;
 મેરી તુજસે હય યેહી ઇલતીજ મુજેહ અપને રોઝેમે લેખુલા
 મેરા દીલ યહાં હય તડપ રહા મેરી જાન ઝારો નઝાર હય,
 મેરા દીલ તુજમેં લગાહય બસ નહી ઘોર મુજકો હયકુછહવસ
 ઝરા દે દીખા રૂખે પુરજયા યેહી કે હતા અનસરે આરહય;

ગઝલે રશીદ.

ન નમાજ આતીહય મુઝકો ન દુઆ આતી હય,
 યા મોહમદકી મગર દીલસે સદા આતીહય;
 દીલકે નાસુરકો મેરે ન લગાઓ મહરમ,
 ઇસ દરીએસે મદીનેકી હવા આતીહય;
 હએ વો શયતાન જો મુનકીરહએ શફાઅતકે તેરે,

જાનકો ઇમાં નહિં કબ ઉનકો હયા આતીહય;
 હુકમ કરતેહયેં ચેહી વોકે પડે જાવ દુરૂદ,
 જાનકો ખીમારીયે ઇસયાંકી દુઆ આતી હય.
 શુકરે અહ્લાહકે મેરા શેરહયે મકબુલ રશીદ,
 કયું ગઝલ સુન્નેકો એક ખલકે ખુદા આતીહય;
 ગઝલે નાંદીર.

હયાને અપનાં નકશા જબકે ચશમેં ચારપર ખીંચા
 તહઇયુરને મુરકકા નરંગીસે ખીમારપર ખીંચાં;
 લગાલેતે ગલેસે વસલમેં હમ તુજકો અયજાંનાં,
 ખડાયા હાતથા લેકીન તેરી તકરાર પર ખીંચા.
 શબાબ આતેહી ઉનકા રાઝ પોશીદા હુવા આહીર,
 ખતે ગુલઝારકો ખાલીકને ઇસ રૂબસાર પર ખીંચા,
 હર એક ખુતખાનાં જાને કયું ન અપને ખાનએ દીલકો,
 તેરી તસવીરકો જાનાં દરે દીવાર પર ખીંચા;
 હુવા આલમ તહઇયુરકા ખને તસવીરકે માંનીનદ,
 મેરી ખેતાખીયે દીલને ચે નકશા ચારપર ખીંચા;
 ઇશારા અબરૂએ ખમદારકા તેરી હી કાદીથા.
 ભલા કીસવાસતે ખનજરકો મુજ ગમ ખારપર ખીંચા;
 ખડોત રખખાહય ઇસનાંદીરકો તુમને ખીંચાતા નીમેં,
 ગુનાં કયાહય કીયા હમને જો હમકો દારપર ખીંચા;

ગઝલે નાંમાલુમ

નીગાહે ચાર બદમસતી મેંલી હુંશીયાર કયસી હય,
 મેરા દીલ છીન લેનેકે લીયે તઇયાર કયસીહય;
 અદાસે ફેરકર ખનજર ગલેપે યું લગે કેહને
 શહીદે નાંજ ખતલાઓ કે ઇસમેં ધાર કયસીહય.
 જુગરમેં ચુખ ગઇ પેહલુમેં ખટકી દીલમેં જા ઉતરી
 ગજબકી ચુલભુલી ચનચલ નીગાહે ચાર કયસીહય
 અલી નીકલા હયદમ ઠેહરો કીસીસે મીલતો લેને દો
 અલીસે લેકે ચલનેકીયે મારામાર કયસી હય
 હમીકો ઝીબહ કરતે હયેં હમીસે હસકે કેહતે હયે;

અરાધતનાં તો બતલાઓ મેરી તલવાર કયસી હય;:
કબલી સદકે હોતીહય નીગાહે તીરે કાતીલકે,
શહાદત સર કટાનેકે લીયે તઇયાર કયસીહય.

ગઝલે મહઝું.

વો જું જું ખીચતે જાતે હઝેં મોહખત બડતી જાતી હય,
શબે વસલત ઘટી જાતીહય હસરત બડતી જાતીહય;
કોઇ પુછે મેરે દીલસે ફીરાકે ચાર કયસાહય,
શબે હીજરાંકે ગમસે અબતો વેહશત બડતી જાતી હય.
દીલેનાં શાદ દેખા ઓર તુ એ સેપે માઇલ હો,
ઉદુસે આજ કલ ઉસકી મોહખત બડતી જાતી હય,
મુજે ચે બાદ મુદ દત કે હુવા હય મરતબા હાં સીલ,
ખુદા રખે જીનુકો મેરી શોહરત બડતી જાતી હય,
તુજે ચે લી ખબર હય વસલકી શબ છોટી હોતી હય
સીતમ ગર કયું તેરે દીલમેં શારરત બડતી જાતી હય,
ઇલાહી કયા સબબ હય મુનસીફી કયું ઉઠ ગઇ ચે કયા.
સીતમ ગારોંકી દુનયાં મેં હુકુમત બડતી જાતી હય;
ચલા હય જાનીએ સેહરા કો નીકલા શીર કદમ ધરસે.
લો દેખો ફીર દીલે મહઝુંકી વેહશત બડતી જાતી હય,
ગઝલે સોહેલ.

ખુતોં કો દે દીયા દીલ યાઇલાહીમેં બોહોત ચુકા,
મગર શીર લીયે કેહતા હું કે મેં ઉલ ફતકા હું ભુકા;
દીલાતા રશક હય પરીયોં કો બાઝુ ઉસ પરીરૂકા,
સુલય માંસે લીખાનાં ચાહીયે તાવીજ બાઝુકા.
શબે મેહતા બહે સાકી હે મય હે સેહને ગુલશન હે
કીયામત હય ન હોનાં એસે જલસે મેં વો મેહરૂકા
ગઝબ હે લેકે અંગઝાઈ મેરે પેહેલુસે ઉઠ જાનાં,
બડાયા દરદ પહલું મે ઇસી પેહેલુને પેહલુકા,
નઝર મીલતે હી શયદાઈ બને જાતે હઝેં સોદાઈ,
અસર હે તેરી આંખોમેં સીતમ ઇજાદ જાદુકા.
મોહખત ઉઝખુતે કાફીરકી ઘર કરને લગી દીલમેં

ગુજર હોને લગાડે ખાનગે કાગે મેં હીનદુકા,
ગમેં દીલખરને વો છાઈ ઓઢાસી અય સો હેલ આકર
હમારા ગોશએ ખીલવત નહીં મયદાંન હે હુકા;

ગઝલે એજાઝ.

નીગાહે મસત ઉસ ઝાલીમ કી જુસ પર વાર કરતી હય,
ગ ઝખકી બે ખુદી છાતી હય ઓર સર શાર કરતી હય,
તેરી શમ શીરે અખરૂને ગઝલ ઢાયા ઝમાનેમેં,
વો કતલે આમ કરતી હય જુધરકો વાર કરતી હય,
ન બચઠો પાસ ગેરો કે હમારે સામને દખો,
હમેં ચે ખાત એય ઝાલીમ બોહોત બેઝાર કરતી હય.
બોહોત સી હમને દેખી હે ઝમાનેકી પુસું સાઝી,
નહીં દેખી મગર એસી બે અશમે ચાર કરતી હય,
ઇશારા હય ચે મીઝગાંઝા કે હમ તુમકો ન છોડેગે,
ઇધર અખરૂ લી તન તન કર હમીં પર વાર કરતી હય.
તુમહારે ઇશકને હમકો બોહોત બઢનામ કર ડાલા,
કે રૂસવા હમકો એક બલકત સરે બાઝાર કરતી હય;
હુવા અબ તો ચકીં એજાઝ તુમકો વસલે જાનાંકા,
સરે મેહફીલ નીગાહે ચાર જબ ઇકરાર કરતી હય.

ગઝલ : હસન.

દરે દોલતપે આનેકી ઇજાઝત કયું નહીં મીલતી
ગરીબો કો ઇનાંયત સે ઝીયારત કયું નહીં મીલતી;
તુમહારી શકલયું તો દેખને કો દેખ લેતે હયેં,
મગર મીલનેકી તુમસે કોઈ સુરત કયું નહીં મીલતી;
અગર વો સીમતન તાલીબ હે એહલે ઝરસે મીલનેકા,
ખુદાયા મુજકો દુનયા ભરકી દોલત કયું નહીં મીલતી;
સીતમ હે ગેરસે મીલતે હયેં હોકર બે તકલબુક વો,
મેરે દીલસે મગર ઉનકી તબીયત કયું નહીં મીલતી.

ગઝલે દાગ.

ચે લુતફે ઝોહદો રીનદી હયકે હરમહફીલ મેં શામીલ હું,
કોઈ દીન ઇનમેં શામીલ હું કોઈ દીન ઉનમેં શામીલ હું;

વોમે' ઇસ બઝમે' હસતીમે' અઝીએ એહલે મેહફીલ'હું,
 હઝારેં જાનકી એકજા' હઝારેં દીલકા એક દીલ હું.
 અઘીપર જનાએ ખીજાકી કયા રેહમ આતા હય,
 વોજસ મનઝીલમે' હએમે ઉનસે આગે ચનહ મનઝીલ હું;
 સુકું બદતર હે મેરા બે કરારી ઉસસે લી બદતર,
 ઠહરને કે લીયે હસરત તડપને કે લીયે દીલ હું.
 નીગાહે શોકને કી અરજેં હાજત વોલી ડર ડર કર
 કલી માંગા નહી અપની અખાંસે મેવો સાયલ હું;
 મુજેહ સારી બલાએ' હીજરકી શબ દેખની હોંગી
 જગાદે ચુટકી લે કર દરદે દીલ જસ વકત ગાફીલ હું
 વહાં અય આહીદ અયસે આદમીકી કયા બસર હોંગી
 નજન નત મેરે કાખીલ હે નમે' જનનત કે કાખીલ હું;
 કરે તુ પા બજેલાં અપને હાતોંસે જો વેહશીકો,
 જુ કોલી યે સવદા હોકે પાબનદે સીલા સીલ હું.
 કલી મેરી રવાંની હય કલી ઉફતાદગી મેરી,
 કહીં મે આબે દરીયા હું કહીં મેં ખાકે સાહીલહું;
 નકર અય આરાગર નાહકકા અઘડા જેહર દેનેમેં,
 જો મરનેકે નહી કાખીલ તો કયા જીનેકે કાખીલહું.
 અમાના કયા સતાએ ગાફલક આઝાર કયા દેગા,
 મુસીબત ઇસસે બડ કર આર કયા હોંગી કેએ દીલહું;
 તેરા કુચા અગર ફીર દોસહે તુજકો મુખારીકહો,
 મુજેહ કયા ફાયદા કયું જીતેજી જન્નતમેં દાખીલહું.
 ખુદાકી મેહર હય શાહે દકનકી મેહરખાની હય,
 કેમય' આરામસે ખુશ હાલહું અયદાગ ખુશ દીલહું;

ગઝલે જલ્લીલ.

ક્યામત હે ઉનકા ઇધર દેખ લેનાં,
 કરે'જો યુહી દીલમે' ધર દેખ લેનાં;
 મુખારીક તુમેં ખાંધનાં તેજો બનજર,
 મગર પેહલે અપની કમર દેખ લેનાં.
 વો ખીલવતકા આલમ વોગેરોંકા ધડકા,

ઇધર દેખ લેનાં ઉધર દેખ લેનાં;
 કહું કયા દીખાએગી કયા તેરી રૂખસત,
 જો કુછ હોગા વકતે સહર દેખ લેનાં.
 સુનાંતાહે પરદેસે કયા લનતરાની,
 નીકલ કર હમારી નઝર દેખ લેનાં;
 ઇખાદત કહો દીલકી તસકીન સમજો,
 શખીહ ઉસકી શામો સહર દેખ લેનાં.
 મજે લૈગે હમ દેખ કર તેરી આંખેં,
 ઉનેહ ખુબ તુ નામાખર દેખ લેનાં;
 ચે કેહતા નહિ મય ઉદુકો ન દેખો,
 મુજે ભી તુમ ઉસદમ મગર દેખ લેનાં.
 વો આંખેં લડાનેકો હચેં આશીકેંસે,
 જલીલ આજ અપનાં જુગર દેખ લેનાં;

ગઝલ જલાલ.

કયું કીસીકી જુસત જુકો દીલ ગયા,
 ખોએ જાનેકે સીવા કયા મીલગયા;
 આહે મજનુથી કે આંખીથી કોઈ,
 કોસોં ઉડકર પરદેએ મહમીલ ગયા;
 નાંલા વોહે થામલેં ખુત સુનકે દીલ,
 કયા અગર અરશે ઇલાહી હીલગયા;
 કયું ન પોંહચા ખામતક ઉસમાહકે
 નાંલા શાયદ આસમાંસે મીલગયા;
 હમકોલી દુલર તુમહેલી નાંપસનદ
 આકે તુમપર હરતરફસે દીવ ગયા;
 વકતે મરગ આયા જોવો સદ મરહુબા,
 સેહલ કરકે નઝઅકી મુશકીલ ગયા.
 લાખ દીલ મેં લેકે આયાથા જલાલ
 ફીરલી ખઝમેં ચારસે ખેદીલ ગયા,

ગઝલ વફા.

ખને સરતાજ નખીયોંકે વો શાહે અમખીયા હોકર.

દીખાઈ શાને મહાબુખી હુખીએ કીબરીયા હોકર;
 શબે અસરા અજબ જલવે દીખાએ આને જાનેમે,
 ચલે મહાબુખ બનકર આએ વો નુરે ખુદા હોકર.
 જમાલે પાકને તારી કીયાં આલમકી રોશનકી,
 કબી શમશુદ્દ હુદા બનકર કબી બદરૂદ હુખ હોકર;
 નીકલતે તુહ તુહાંસે ન આદમ મોજે ઇસીયાંસે,
 શહેદીને નીકાલા શાફએ રોજે જગા હોકર.
 રહે ખાંલીકમે ખલકત ભુલી ભટકી કયસી ફીરતીથી,
 મોહમદને બતાઈ રાહ ખીઝરે રેહનુમાં હોકર;
 મેરા દીલ ઇશકે અહમદમે તડપતાહી રહે ચારબ,
 મુજેહ આરામ દેતાહે ચે દરદે દીલ દવા હોકર.
 વફા હુરે બલાએ લે અજબ કયા આકે જન્નતસે,
 જો નીકલે જાન અપની ઉનકે રવજેપર ફીદા હોકર;
 ગઝલે ઇસહાક.

મેં ખુદ મરનેકો રાઝીથા રઝાકે હાત કયા આયા,
 જલાકર ઇશકને મારા કઝાકે હાત કયા આયા;
 દીયાથા હુસન ખુબાંકો તો થોડી મેહરબી દેતા,
 બનાંકર સંગદીલ ખુતકો ખુદાકે હાથ કયા આયા.
 તેરા એહસાંથા અયકાતીલ નકુછ તસમા લગા રેહતા,
 મે ખીસમીલ રેહગયા તેજે અદાકે હાત કયા આયા,
 અગર ઇસહાક કોનુરી બનાં દેતા તો એહસાંથા,
 બનાકર ખાંકકા પુતલા ખુદાકે હાત કયા આયા.

ગઝલે વફા.

ઝમીં તેરી ફલક તેરા મકીં તેરી મકાં તેરા,
 મકા હે લામકાં તેરા નશાં હય બે નશાં તેરા;
 અયાંબી તુ નીહાંબી તુ ચહાંબી તુ વહાંબી તું,
 મગર કોતા નીગાહોંકો નહી મીલતા નશાં તેરા.
 તેરી ચકતાઈ પરહય ફુલહુ વસ્લાહો અહદ શાહીદ,
 કોઈ હમતા નહી અયકાર સાજે દોજહાં તેરા;
 અદાએ શુકર વાજીબ હે કરે હરમુ ઝખાં હોકર,

જખાં જખતક હે મુમેં શુકરહો વીરદે જખાં તેરા,
 અલસતો જખ કહાં તુને કહા કાલુ બલા મયને,
 થેથા ઇકબાલ મેરા વોસવાલે ઇમતેહાં તેરા;
 રગે ગરદનસે હય નજદીક ફીરકયુ દુરહય હમસે,
 કલામેં પાકમેં હે નેકનો અકરખ ખુદ બયાં તેરા.
 નઝર હયઆયએ લા તકનતુ પર એહલે ઇસીયાંકી,
 નહી માયુસ રહમતસે વફાએ ખસતા જાતેરા;

ગઝલ એજાજ.

યે ચાહ યે ઉલફત યે મઝા ઓરહી કુછ હયે,
 યાદે રૂખે મહબુબે ખુદા ઓર હી કુછ હયે;
 કબનેનકે જલવેકી ઝીયા ઓર હી કુછ હયે,
 તુરે રહે લવલાક લમા ઓર હી કુછ હય.
 આતુપે હયે સર ગશમેં મઝા ઓરહી કુછ હયે.
 ઉસ દુરકે દામનકી હવા ઓર હી કુછ હયે;
 દમભરમેં ખહલ જાતી હે વેહશીકી તબીયત,
 સેહરાએ મદીનેકી હવા ઓરહી કુછ હયે.
 કુછ શકહી નહી આલો સહાબાકી મોહખખત,
 અય સદલે અલા સદલે અલા ઓરહી કુછ હયે.
 હર શબકો પડાહા કરતાહું મેં સુરએ વલલેલ,
 યે વીરદ પએ દરદે બલા ઓરહી કુછ હયે;
 એજાજ અલી હઝરતે વાઈઝ નહી વાકીફ
 ઉલફતમેં મોહમ્મદકી મઝા ઓરહી પુછ હયે.

ગઝલે ઇનાયત.

ઇનાયતકી નઝર રખનાં કેહમ નાંઝાંકે પાલે હઐ,
 ખુદા રખખે તુમીં તુમહો હઝારોં માર ડાલે હઐ
 જુગરમેં ટેસહે દીલમેં ખલશહે લખપે નાંલે હઐ.
 અગર દીલમેં જલનહે સીનેમેંલી ગમકે છાલે હઐ.
 બીગડકર ગાલીયાં દેતે હઐ ઓરમેં ચુપકા સુનતાહું,
 મરે કાબુમેં વો દો ચાર દીનમેં આને વાલે હઐ
 નમક છીડકેં તોછીડકેં ચુટકીયાં ભરભરકે લેતે હઐ,

હમારે ઝખમેં દીલ અળતો નમકદાં હોનેવાલે હઝેં.
 ઇનાંયત બાવ મસજીદમેં કરો માબુદસે મીનનત,
 વો હલકર દે તેરી મુશકીલ કે તેરે લખપે નાંલે હઝેં;

ગંઝલે નામાલુમ.

દીલે મુઝતરકા ઓ કાતીલ તડપનાં હમલી દેખેંગે,
 તેરે ખીસમીલકા ઓ કાતિલ તડપનાં હમલી દેખેંગે;
 ખોહોત દુશવારહે રાહે ખુદા તુમ ખેલ સમઝેહો,
 ન કેહનાં પ્રીર કલી મુસાકે જલવાં હમલી દેખેંગે.
 તુમહેં ગેરોંસે ઉલફત હયે મેરી સુરતસે નફરત હયે,
 નીખાહેંગે કહાંતક ગેર અછછા હમલી દેખેંગે.
 મુજેહ આતે હુવે દેખા તો પરદા કરલીયા તુમને,
 રકીઓંસે રહેગા જખયે પરદા હમલી દેખેંગે.
 લીયે શમશીરે ખુરરાં આજવો મકતલમેં આતે હઝેં,
 ખલાસે બાન બાએગી તમાશા હમલી દેખેંગે.

ગંઝલે અકબર.

ગએ દોનો જહાંન નઝરસે ગુઝર તેરીશાનકા કોઈ બશર નમીલા
 તેરી હરજગેહ દેખી નીરાલીફખનતેરાલેહ કીસીકો મગરન મીલા
 તેરા ચરચા જહાંકી ઝખાંનોંપે હયેતેરા શોરઝમાંનેકે કાંનોંમે હયે
 મગર આંખોંસે દેખાતો પરદાનશીં કહીતુ નમીલા તેરાધરનમીલ
 કોઈ જલવએતુરપે ગશમેં પડા કોઈ સીદરાપે ચલનેસે આરીહુવા
 ગઈ અકલે રસા તો ખખર ન મીલી ઉઠાતાઈરે ફીકરતોપરન મીલા
 મેરેમીલનેસે હોતાહયેચીં બજખીં તેરેમીલનેન મીલનેઝશીકવાનહી
 જો મીલા હયે તો ખાલીક હયે ચે ગીલા મુજેહ તેરા સાહય
 જીગર ન મીલા.

કોઈ મીલનેકા તેરા નશાંનલી હયે કોઈ રેહનેકા તેરે સકાનલીહયે
 તુજેહ દેખા ઇધર તો ઇધર ન મીલા તુજેહ હુંઠા ઉધર તો ઉધર
 ન મીલા.

મેં ખુદા બનેકીસપે હુવાહુપ્રીદામેરેહોશો હવાસ નહી હએખબ
 પરેહટ તું પરી મેરે પાસ નઆચલ ચોરતુમુજસેનઝર ન મીલા
 કહી દસતે સવાલ દરાઝ નહી કીસી ચોરપોયુંમુજેહ નાંજ નહી

કોઈ તુજંસા ગરીબ નવાઝ નહી તેરેદરકેસીવા કોઈ દર ન મીલા
મે હમેશા અસીરે અલમહી રહામેરેદીલમે સદાતેરાગમહી રહા;
મેરા નખલે ઉમીદ કલમહી રહા મેરે રોનેકા કોઈ સમર ન મીલા
ઈસી પ્રીકરમે ગુઝરે દીન અકબર ઈસી ગમમેંગીને તારે શખભર
કીયા અસને ઈશારેસે દુકડે કમર કલી હમસેવોરશકેકમરનમીલા

ગઝલે વફા.

તેરે ગમસે હો જો બેકલ ઉસે કલસે કલ ન આએ,
કરે તુ જો કલકા વાદા તો ચંડી હે કલ ન આએ;
ઝરા થામલુ' જીગરકો અલી ઉડકે તુમ ન જાએ,
મેરે સીનેપે તડપકર કહી દીલ નીકલ ન આએ;
તેરી બે કરાદીયોંકા હયે મઝા તો જબકે અયદીલ,
મેરી તરહ વોલી તડપે કીસી તરહ કલ ન આએ;
લીયા જોગ અસકે કારન મેં કીરાહું મારા બન બન,
મેરે ગમમે બનકે જોગન કહી વો નીકલ ન આએ;
દીલે નાંમુરાદ અપનાં રહા મીઝલે બેદે મજનુ,
મેંરી શાખે બે સમરમેં કલી પુલકલ ન આએ;
મેરે દીલમેં દરદે જાનાં રહે અય વફા હમેંશા,
જો અયુંતો ગમસે તડપું જો મઝૂંતો કલ ન આએ,
ગઝલે તાહીર.

વો ખુતહે કોનસા જો ઉસ્કા મઝહર હો નહી સકતા,
મેં ઉસકા દેખને વાલાહું કાફીર હો નહી સકતા;
છલાવા હો પરીહો હુરહો ગીલમાન હો કયાહો,
કે દુન્યામે તુમહારા કોઈ હમસર હો નહી સકતા;
ઘટાદો કદર દીલકી યા મીટાદો આબરૂ દીક્કી,
યે આઈનાં કીસી સુરતસે પથ્થર હો નહી સકતા;
ન મરતા હું તો મરજઉં સરે બાલી જોયે કેહદો,
કે એસા જાંબલખ બીમાર જાંબર હો નહી સકતા;
લખે મોજાનુમાં કયું ખતકે આનેસે હયે આજુરદા,
કીતાબ ઉતરી નહો અસપર પયમબર હો નહી સકતા;
અલી મીલજાએ યારબ દાદે બે દાદે ખુતાં મુજકો,
કે મુજસે ઇનતીઝારે રોઝે મેહશર હો નહી સકતા;

ફક્ત જોસુ છુવે હચૈં બેડીયાં મુજકો ન પેહનાવો,
 સઝાવારે સઝામેં ઈસ ખતાપર હો નહીં સકતા;
 દીરહમ દાગે જીગરકે ક્યાં હચે યેનગદે વફા કયાહે,
 ફકીરે હુસન દોનોસે તવંગર હો નહીં સકતા;
 ગુલામેં દરગહે ખતમે રૂસુલ હમલી તો હચે તાહીર,
 હમારા ખાતીમા બીલખેર કયું કર હો નહીં સકતા;
 ગઝલે સોહેલ.

યું તો બે હુંડે કીસીકા લી પતા મીલતા નહીં,
 ચે મસલ સચ હયેકે ઘર બચઠે ખુદા મીલતા નહીં;
 બનદા પરવર ઈસ તબહુદ કા ઠીકના કુછ તો હો,
 મુદદતેં ગુઝરીં હમારા મુદ હુઆ મીલતા નહીં,
 મરમીટે હમ જીતે જી અયસે કીસીકી રાહમેં,
 કે નશાં મરકદકાલી બાદ અઝકના મીલતા નહીં,
 દેરમેં મસજીદ મેં કાબે મેં કલીસા મેં કહીં,
 હાય ઉસ છુપ જાને વાલેકા પતા મીલતા નહીં;
 એક ન એક ગુલરૂ બગલમેં ચાહીયે મુજરીનદકે,
 મય કરીકા વરનાં અય સાકી મઝા મીલતા નહીં;
 જી બહલ નેકી કોઈ સુરત નઝર આતી નહીં,
 દીનતો કયા અબ રત લીવો મેહલીકા મીલખા નહીં;
 ગમકા પુતલા હમકો ઈસ ગમને બનાંયા હયે સોહેલ,
 કોઈ જાલીમ હમસે રૂઠા હયે કે યા મીલતા નહીં.

ગઝલે વફા.

ઢાલ કર તુરકે સાંચેમે સરાખા તેરા,
 આપ નહા શે અઝલ હો ગયા શયદા તેરા;
 સદકે હો હોકે કહા સદકે અત્ર સદકે
 હુરો ગીલમાને ને દેખા રૂખે ઝેખા તેરા;
 ખાકે ગશ એહલે નઝર ગીરગચે મુસાફી તરેહ,
 જલવચે હુસેને ખુદા દાદને અમકા તેરા;
 અકસ ઉસકાહો કોઈ જીસકા જહાંમે હોનઝીર.
 તુહયે બે મીસલ નથા ઈસ લીયે સાયા તેરા.
 તાજ અમકેગા શફા અતકા સરે અકદસ પર,

અમથીયા હશરમેં દેખેગે તમાશા તેરા;
 સલતનત દોનોં જહાંકી તેરે કબજેમેં હુઈ,
 ફરશ કયા શયહયે ગડા અરશપે ઝનડા તેરા;
 અશહદો અનનાં મોહમદકી અઝાં મેં હયે સદા,
 પનજ ગાનાં ચે બજા કરતા હયે ડંકા તેરા;
 મરતે દમ નીકલે તો ઇસ તરહ મેરા દમ નીકલે;
 દીલમેં હો નામે ખુદા લખપે હો કલમાં તેરા;
 ગરમીયે રોઝે ક્યામતસે વફાકો કયા ગમ,
 સરપે અય અબરે કરમ હોવેગા સાચા તેરા;

ગઝલે બીસમીલ.

દુર હોવેં દીલસે અરમાંયે તો મુમકી નહી નહી,
 હોંન જન્નતમેં મુસલમાંયે તો મુમકીનહી નહી;
 ચે તમન્નાં તો મુબારીક હજરતે વાઈઝ કો હો,
 મેં રખું હુરોંકા અરમાં ચેતો મુમકીનહી નહી;
 ઢીબલઅે દીં કાબઅે ઇમાંતો હઅેં મવલા મેરે,
 ખુતકો બનુદીનો ઇમાંયે તો મુમકી નહી નહી;
 મેરે દરદે બેકસીકે તો મસીહા આપ હઅેં;
 ગેરસે હો મેરા દરમાંયેતો મુમકી ન હીન હી;
 ના ઉમેદી ઉનકે બનદોંસે તો કોસોં દુર હયે,
 મેં રહુ બીસમીલ પુરઅરમાં ચેતો મુમકીન હીનહી

ગજલે રસા.

સેર પુલોંકી કરો દીલકે બહલનેકે લીયે,
 મેરી તુરબતપે ચલે આવ ટહલનેકે લીયે;
 અલી કમસીનહો મેરે કતલકો રખો મોકુફ,
 ઝોર તો હાથમેં હો તેગ સંલલનેકે લીયે;
 અયદીલે ખુશઅદા આનાં હોતો જલદ આંખમેં આ;
 અશક ઠેહરે હઅેં તેરે સાથ નીકલનેકે લીયે;
 હુંડનેકા તેરે કરતા હું બહાનાં દીલસે,
 કરબટેં હીજરકી રાતોંમેં બદલનેકે લીયે;
 ચરખને ઝોર ક્યામતને ઇસે સીખ લીયા,
 ઝોર અબ ચાલ નીકાલો કોઈ ચલનેકે લીયે;

આપકી બઝમકા કયસા હયે યે ઉલટા દસતુર;
 શમઆ તો આપ હએ ઉશશાક હએ જલનેકે લીયે,
 દેખીયે દેખીયે ફીર આપ ચલે જાતે હએ
 અબ ન કહીયેગા મેરે દીલસે સંબલનેકે લીયે,
 બેશુના હાંકા કીયા ખુ તો પડા અયસા સખર:
 તેગ મોહતાજ હુઈ ગેરકી ચલને કે લીયે;
 વોલી કમસીન હએ અલી દીલલી રસા હયે નાદાન,
 એકસે એક ઝીયાદા હયે મચલને કે લીયે;

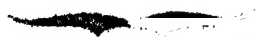
ગઝલે અઝીઝ.

હમ અપને દીલપે નહી દાગ ખાએ બયઠે હએ,
 કબા વો પુલોંકી હમકો પીનહાએ બયઠે હએ;
 નહીહ સફહએ હસતીપે અપની હસતી કુછ,
 સમજકે હરફે ગલત હમ મીટાએ બયઠે હએ;
 દીયા હે પીરે તરીકતને ખુબહી છીંટા,
 કે અપને આપકોલી હમ ભુલાએ બયઠે હએ;
 ગઝબહે કેહુર હે લયલા વશોંકી ઉલકતમે,
 હમ અપને આપકો મજનુનું બનાએ બયઠે હએ;
 જએ હમારી નીગાહોં મે હુરે જન્નત કયા,
 વો મીસલે સુરમા નઝરમેં સમાએ બયઠે હએ;
 બરંગગે નકશે કફેપા તુમહારે કુચેમેં,
 હમ અપને દરદે જુગરકે ખીઠાએ બયઠે હએ;
 યે પુતલીયાં નહી બેવજહ બેલતી હએ અઝીઝ,
 વો નુરબનકે નીગાહોંમે આએ બયઠે હએ.

ગઝલે મુઝતર.

મેં વો કહએ મુઝતરીબ હું જસે કલસે કલન આએ
 વોનીહાલે બેસમરહું જો પુલતો ફલ ન આએ
 મુજેહ બેશએ જનુમે જો ખીયાલ હેતો ચેહે,
 મેરા હાલે જાર સુનકર કહીં વો નીકલ ન આએ;
 વો મજાએ ઇસ્ક કયા હે કે જો એકહી તરફહો,
 મેરી જાં મઝાતો જબહે કે તુજેહલી કલન આએ;
 નમરો ખુતોંપે મુઝતર કેયે ખુત હએ ચનદ રોઝા,
 તુમ ઉસી ખુદાકો પુજો કે જસે અજલ ન આએ.

ઈધરલી તો દેખીયે.

ગઝલયાત.

ફિસ્સેખત.

હસીનોંકી જન ઉર્દે સુરીયુંકા	તિલસ્મે હોશરખા જુલ્લ	
ધમાન હિ. પહેલા ૦-૨-૦	અવ્વલ	૩
” ” દુસરા ૦-૨-૦	અલ્લેશ લેલા	૨-૮
” ” તીસરા ૦-૨-૦	અરેખીયન નાઈટસ	૨-૮-૦
” ” ચોથા ૦-૨-૦	હાતિમતાઈ	૦-૮-૦
હસીનોંકા નાજ ૦-૨-૦	દાસ્તાને અમીર હમજ	૧-૪-૦
ફકત કબાલ. ૦-૨-૦	તોતા કહાની	૦-૮-૦
બહારે જાશિન. ૦-૨-૦	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
અસ્મે ખાખ. ૦-૨-૦	મુનતખિએ નજર	૦-૧૦-૦
ખજનએ મારફત. ૦-૨-૦	ખીખી મરયમ	૦-૨-૦
એક લાખ રૂપયકા	રોશનમિયાં રમસુદ્દા	૦-૨-૦
એક શેર. ૦-૨-૦	શાહેજહાં શાહપરી	૦-૨-૦
ખારે કબાલ. ૦-૨-૦	જેતુન મોહમ્મદ હનીફ	૦-૨-૦
ગુનચએ ખુલખુલ. ૦-૨-૦	અહાર દુરવેશ	૦-૬-૦
મજમુએ કબાલી. ૦-૨-૦	ફસાને અજાયબ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ. ૦-૨-૦	મલેક મોહમ્મદ	૦-૬-૦
નવબહાર કબાલી ૦-૨-૦	જંગનામા હજરતઅલી	૦-૫-૦
બહારિસ્તાન. ૦-૨-૦	જંગનામા મહમ્મદ હનીફ	૦-૮-૦
હદિયતુલ મુસલ્લીમીન. ૦-૬-૦	જંગનામા ધમામ હુસેન	૦-૬-૦
જવાહર હિન્દી. ૦-૬-૦	મેઅરાજનામા	૦-૨-૦
તુરનામા. ૦-૧-૦	ખુશખુરત બલા	૦-૪-૦
સકરાત નામા. ૦-૧-૦	અલાકિદીન	૦-૪-૦
તરકીખુસ સલાન. ૦-૨-૦	બી બીખી સલામ	૦-૨-૦
આશકે ખુલખુલ ૦-૨-૦	યુસુફ જુલેખાં	૦-૮-૦
દીલફરેખ કબાલ ૦-૨-૦	યુસુફ સાની	૦-૫-૦
ગજલપતે હકાની ૦-૨-૦	બકાવતી	૦-૮-૦
ફરીયાદે ખુલખુલ ૦-૨-૦	તમીમ અંસારી	૦-૨-૦
આશકે કબાલ ૦-૨-૦		

કીતાબ મીલનકા પતા—
આખાસઅલી સરફઅલી બુકસેલર
રીચીરોડ—અમદાવાદ.

